

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

- ★ **Beschikking nr. 276/1999/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 januari 1999 tot vaststelling van een communautair meerjarenactieplan ter bevordering van een veiliger gebruik van Internet door het bestrijden van illegale en schadelijke inhoud op mondiale netwerken** 1
- Verordening (EG) nr. 277/1999 van de Commissie van 5 februari 1999 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 12
- Verordening (EG) nr. 278/1999 van de Commissie van 5 februari 1999 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2566/98 14
- Verordening (EG) nr. 279/1999 van de Commissie van 5 februari 1999 betreffende de offertes voor de verzending van langkorrelige gedopte rijst bestemd voor het eiland Réunion, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2563/98 15
- Verordening (EG) nr. 280/1999 van de Commissie van 5 februari 1999 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige, halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2565/98 16
- Verordening (EG) nr. 281/1999 van de Commissie van 5 februari 1999 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige, halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2564/98 17
- Verordening (EG) nr. 282/1999 van de Commissie van 5 februari 1999 betreffende de levering van landbouwproducten aan Rusland ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 2802/98 van de Raad 18

Commissie

1999/101/EGKS, Euratom:

- ★ **Besluit van de Commissie van 11 december 1998 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie van de Interim-overeenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Gemeenschap, de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en de Republiek Azerbeidzjan, anderzijds ⁽¹⁾ (*kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 4008*)** 20

1999/102/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 25 januari 1999 betreffende een geschil tussen Nederland enerzijds en Frankrijk en Italië anderzijds betreffende de vergunning voor een passagiersdienst per touringcar ⁽¹⁾ (*kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 111*)** 21

1999/103/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 26 januari 1999 tot toepassing van Richtlijn 72/166/EEG van de Raad inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid ⁽¹⁾ (*kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 109*)** 25

1999/104/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 26 januari 1999 houdende wijziging van Beschikking 98/83/EG waarbij sommige derde landen en sommige gebieden van derde landen worden erkend als zijnde vrij van *Xanthomonas campestris* (alle voor Citrus pathogene stammen), *Cercospora angolensis* Carv. et Mendes of *Guignardia citricarpa* Kiely (alle voor Citrus pathogene stammen) (*kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 121*)** 27

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

BESCHIKKING Nr. 276/1999/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 25 januari 1999

tot vaststelling van een communautair meerjarenactieplan ter bevordering van een veiliger gebruik van Internet door het bestrijden van illegale en schadelijke inhoud op mondiale netwerken

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 129 A, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,

Overeenkomstig de procedure van artikel 189 B van het Verdrag ⁽⁴⁾,

- (1) Overwegende dat Internet voordelen biedt, met name voor het onderwijs, doordat het de consumenten nieuwe mogelijkheden aanreikt, de drempels naar het scheppen en verspreiden van inhoud verlaagt en brede toegang verschaft tot steeds rijkere bronnen van digitale informatie, zoals op 17 februari 1997 door de Raad van de Unie en de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, werd erkend in hun resolutie betreffende illegale en schadelijk inhoud op Internet ⁽⁵⁾;
- (2) Overwegende dat de schadelijke en illegale inhoud die via Internet circuleert, ook al is hij beperkt, nadelig kan zijn voor het creëren van een gunstig klimaat dat noodzakelijk is voor initiatieven en voor de ontplooiing van ondernemingen;
- (3) Overwegende dat het, teneinde ervoor te zorgen dat de consumenten ten volle van Internet gebruik maken, van essentieel belang is een veiliger

gebruiksklimaat te creëren door het illegale gebruik van de technische mogelijkheden van Internet te bestrijden, met name waar het gaat om strafbare feiten tegen kinderen, mensenhandel en het verspreiden van racistische en xenofobe ideeën;

- (4) Overwegende dat de consumenten een hoog niveau van bescherming moet worden geboden; dat de Gemeenschap hieraan dient bij te dragen door specifieke maatregelen te nemen ter ondersteuning en aanvulling van het beleid van de lidstaten op het gebied van voorlichting aan consumenten inzake een veiliger gebruik van Internet;
- (5) Overwegende dat de bevordering van zelfregulering door de branche en van afspraken over inhoudbewaking, de ontwikkeling van door de branche aangeboden filters en beoordelingssystemen, en betere bekendheid met de door de branche aangeboden filters en beoordelingssystemen, en betere bekendheid met de door de branche aangeboden diensten, alsmede intensievere internationale samenwerking tussen alle betrokken partijen, een cruciale rol zullen spelen bij het consolideren van dat veiliger klimaat en zullen bijdragen aan de opheffing van de belemmeringen voor de ontwikkeling en het concurrentievermogen van de branche;
- (6) Overwegende dat de Raad de Commissie op 24 april 1996 heeft verzocht een overzicht op te stellen van de problemen die voortvloeien uit de snelle ontwikkeling van Internet, en in het bijzonder na te gaan of communautaire of internationale regelgeving wenselijk is;
- (7) Overwegende dat de Commissie op 23 oktober 1996 aan het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's een mededeling betreffende illegale en schadelijke inhoud op het Internet heeft voorgelegd, alsmede een Groenboek inzake bescherming van minderjarigen en menselijke waardigheid in het kader van audiovisuele en informatiediensten;

⁽¹⁾ BP C 48 van 13.2.1998, blz. 8 en PB C 324 van 22.10.1998, blz. 6.

⁽²⁾ PB C 214 van 10. 7. 1998, blz. 29.

⁽³⁾ PB C 251 van 10. 8. 1998, blz. 51.

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 2 juli 1998 (PB C 226 van 20.7.1998, blz. 33), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 24 september 1998 (PB C 360 van 23.11.1998, blz. 83) en beschikking van het Europees Parlement van 17 november 1998 (PB C 379 van 7.12.1998). Besluit van de Raad van 21 december 1998.

⁽⁵⁾ PB C 70 van 6. 3. 1997, blz. 1.

- (8) Overwegende dat de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, in de bovengenoemde resolutie van 17 februari 1997 het verslag van de Commissiewerkgroep illegale en schadelijke inhoud op Internet hebben toegejuicht en de lidstaten en de Commissie hebben verzocht een aantal acties te ondernemen;
- (9) Overwegende dat het Europees Parlement in zijn resolutie van 24 april 1997 betreffende de mededeling van de Commissie inzake illegale en schadelijke inhoud op Internet ⁽¹⁾, de lidstaten heeft opgevoerd de bestuurlijke samenwerking van overheden op basis van gemeenschappelijke richtsnoeren te versterken, en de Commissie heeft opgevoerd om na raadpleging van het Europees Parlement een gemeenschappelijk kader voor zelfregulering op het niveau van de Europese Unie voor te stellen;
- (10) Overwegende dat tijdens de van 6 tot 8 juli 1997 op initiatief van de Duitse regering te Bonn gehouden internationale ministerconferentie onder de titel „Global Information Networks: Realising the Potential” een ministeriële verklaring is goedgekeurd waarin de ministers de mogelijke rol hebben benadrukt van de particuliere sector bij de bescherming van de belangen van de consumenten en bij de bevordering en de eerbiediging van ethische normen door middel van doelmatige systemen voor zelfregulering die in overeenstemming zijn met en steunen op wettelijke voorschriften; dat zij de branche hebben aangemoedigd om open, platform-onafhankelijke systemen voor inhoudbeoordeling in te voeren en beoordelingsdiensten voor te stellen die voldoen aan de behoeften van de verschillende gebruikers en rekening houden met de verscheidenheid van culturen en talen in Europa; dat de ministers voorts hebben erkend dat het van cruciaal belang is veiligheid en vertrouwen in de wereldwijde informatienetwerken op te bouwen door ervoor te zorgen dat de fundamentele rechten van de mens worden geëerbiedigd en door de maatschappelijke belangen van de maatschappij in het algemeen, inclusief die van producenten en consumenten, te vrijwaren;
- (11) Overwegende dat de Raad op 24 september 1998 een aanbeveling heeft aangenomen betreffende de ontwikkeling van de concurrentiepositie van de Europese industrie van audiovisuele en informatiediensten door de bevordering van nationale kaders teneinde een vergelijkbaar en doeltreffend niveau van bescherming van minderjarigen en de menselijke waardigheid te bereiken, hierna te noemen „de aanbeveling betreffende de bescherming van minderjarigen en de menselijke waardigheid” ⁽²⁾; dat dit actieplan in nauwe samenwerking met de aanbeveling van de Raad zal worden uitgevoerd;
- (12) Overwegende dat medewerking van de branche bij het opzetten van een vrijwillig zelfreguleringssysteem kan bijdragen om de stroom van illegale inhoud op Internet te beperken;
- (13) Overwegende dat coördinatie op Europees niveau van representatieve en zelfregulerende instanties van wezenlijk belang is, willen dergelijke systemen in geheel Europa doelmatig zijn; dat daartoe de invoering van systemen voor zelfregulering door de branche — waarbij representatieve organisaties van aanbieders van Internetdiensten, consumenten en gebruikers betrokken zijn — en van doelmatige gedragscodes moet worden gestimuleerd binnen het vigerende regelgevende kader en dat indien noodzakelijk meldingssystemen via directe klachtenlijnen voor het publiek moeten worden opgesteld zodat gebruikers inhoud die zij illegaal achten, kunnen melden;
- (14) Overwegende dat eventuele meldingssystemen met directe klachtenlijnen de door de lidstaten genomen maatregelen dienen te ondersteunen en te bevorderen; overwegende dat dubbel werk dient te worden voorkomen; dat eventuele meldingssystemen met klachtenlijnen kunnen worden ingesteld in samenwerking met de rechtshandavingsinstanties van de lidstaten; dat vervolging en bestraffing van diegenen die aansprakelijk zijn voor illegale inhoud een taak dient te blijven van de nationale rechtshandavingsinstanties;
- (15) Overwegende dat het aanbod aan consumenten van filters en beoordelingssystemen zoals de PICS-standaard (Platform for Internet Content Selection) die door het World Wide Web Consortium met steun van de Gemeenschap is opgezet, op Europees niveau moeten worden bevorderd;
- (16) Overwegende dat bewustmakingsacties die in de lidstaten plaatsvinden en die een Europese meerwaarde zouden moeten hebben, moeten worden gestimuleerd, zodat de gebruikers inzicht krijgen in zowel de mogelijkheden als de nadelen van Internet, teneinde het gebruik van de door de branche aangeboden diensten te vergroten; dat met name ouders, opvoeders en consumenten voldoende geïnformeerd moeten zijn, zodat zij optimaal gebruik kunnen maken van programma's voor controle door ouders en van beoordelingssystemen; dat het dienstig ware te voorzien in een meerjarenactieplan om een veiliger gebruik van Internet te bevorderen;
- (17) Overwegende dat het, gezien het mondiale karakter van de met Internet verband houdende problemen, die mondiale oplossingen vereisen, essentieel is samenwerkingsactiviteiten met internationale organisaties en derde landen op te zetten, teneinde dit actieplan uit te voeren en de draagwijdte ervan tot buiten de Europese Unie te vergroten;

⁽¹⁾ PB C 150 van 19. 5. 1997, blz. 38.

⁽²⁾ PB L 270 van 7. 10. 1998, blz. 48.

- (18) Overwegende dat acties inzake inhoud moeten aansluiten bij lopende nationale en communautaire initiatieven, zoals met name in het actieplan van de Commissie „Europa op weg naar de informatiemaatschappij: een actieplan” wordt beschreven, en uitgevoerd moeten worden in synergie met andere communautaire werkzaamheden op dat gebied zoals het programma INFO 2000 ⁽¹⁾, met communautaire onderzoekprogramma's (programma's betreffende geavanceerde technologie, geavanceerde communicatiediensten en telematica), met communautaire acties en initiatieven op het gebied van onderwijs, opleiding, cultuur en het MKB, en met de structuurfondsen;
- (19) Overwegende dat bij de activiteiten in het kader van dit actieplan acht dient te worden geslagen op de op het gebied van justitie en binnenlandse zaken verrichte werkzaamheden;
- (20) Overwegende dat de voortgang van dit actieplan voortdurend en systematisch moet worden gevolgd teneinde het, waar nodig, aan te passen aan de ontwikkelingen op de audiovisuele en de multimediamarkt; dat het actieplan te zijner tijd aan een onafhankelijke voortgangsbeoordeling onderworpen dient te worden, teneinde de nodige achtergrondinformatie te verkrijgen om de doelstellingen van latere beleidsacties inzake inhoud te bepalen; dat bij de afloop van dit actieplan de verkregen resultaten aan de in deze beschikking uiteengezette doelstellingen getoetst moeten worden;
- (21) Overwegende dat, gezien het subsidiariteitsbeginsel van artikel 3 B van het Verdrag, de doelstellingen van het overwogen optreden, gelet op het transnationale karakter van de betrokken onderwerpen, beter door de Gemeenschap kunnen worden verwezenlijkt;
- (22) Overwegende dat dit actieplan een looptijd van vier jaar dient te krijgen teneinde de acties waarmee de doelstellingen kunnen worden verwezenlijkt, te kunnen uitvoeren;
- (23) Overwegende dat in dit besluit voor de hele looptijd van het actieplan financiële middelen worden vastgesteld die voor de begrotingsautoriteit in het kader van de jaarlijkse begrotingsprocedure het voornaamste referentiepunt zijn in de zin van punt 1 van de verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 6 maart 1995 ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Beschikking 96/339/EG van de Raad van 20 mei 1996 tot vaststelling van een meerjarenprogramma ter bevordering van de ontwikkeling van een Europese multimedia-inhoudindustrie en ter aanmoediging van het gebruik van multimedia-inhoud in de opkomende informatiemaatschappij (INFO 2000) (PB L 129 van 30.5.1996, blz. 24).

⁽²⁾ PB C 102 van 4. 4. 1996, blz. 4.

HEBBEN DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een communautair meerjarenactieplan vastgesteld ter bevordering van een veiliger gebruik van Internet („het actieplan”), zoals beschreven in bijlage I.
2. Het actieplan bestrijkt een periode van vier jaar, vanaf 1 januari 1999 tot en met 31 december 2002.
3. Het financiële kader voor de uitvoering van het actieplan voor de periode van 1 januari 1999 tot en met 31 december 2002 wordt hierbij vastgesteld op 25 miljoen EUR.

De jaarlijkse kredieten worden binnen de limieten van de financiële vooruitzichten goedgekeurd door de begrotingsautoriteit.

In bijlage II staat een indicatieve verdeling van de uitgaven.

Artikel 2

Het actieplan heeft tot doel een veiliger gebruik van Internet te bevorderen en op Europees niveau de totstandbrenging van een gunstig klimaat voor de ontwikkeling van de Internetbranche aan te moedigen.

Artikel 3

Ter verwezenlijking van de doelstelling van artikel 2 worden onder leiding van de Commissie en in overeenstemming met de in bijlage I vermelde actiepunten en de in bijlage III beschreven wijze van uitvoering van het actieplan de volgende acties ter ondersteuning en stimulering van door de lidstaten genomen maatregelen ondernomen:

- zelfregulering door de branche en afspraken over inhoudbewaking bevorderen (bijvoorbeeld ter bestrijding van inhoud zoals kinderporno of inhoud die aanzet tot haat op grond van ras, geslacht, godsdienst, nationaliteit of etnische oorsprong);
- de branche aanmoedigen om filters en beoordelings-systemen aan te bieden die ouders of leerkrachten in staat stellen om voor de kinderen onder hun hoede geschikte inhoud te selecteren en waarbij volwassenen kunnen beslissen welke legale inhoud zij wensen te raadplegen, en die rekening houden met de verscheidenheid van culturen en talen;
- de gebruikers, met name ouders, leerkrachten en kinderen, beter bekend maken met de door de branche aangeboden diensten, zodat zij een beter inzicht krijgen in de mogelijkheden van Internet en er meer profijt van kunnen hebben;

- ondersteunende acties zoals het beoordelen van de juridische implicaties;
- activiteiten ter stimulering van internationale samenwerking op de bovenvermelde gebieden;
- andere acties waardoor de in artikel 2 vermelde doelstelling wordt bevorderd.

Artikel 4

1. De Commissie is belast met de uitvoering van het actieplan.
2. De procedure van artikel 5 is van toepassing op:
 - het werkprogramma, inclusief de uitgaven voor de in punt 9 van bijlage III bedoelde activiteiten;
 - de verdeling van de financiële middelen;
 - de criteria en de inhoud van de oproepen tot het indienen van voorstellen;
 - de beoordeling van de projecten die overeenkomstig de oproepen tot het indienen van voorstellen voor communautaire financiering zijn ingediend en het geraamde bedrag van de communautaire bijdrage voor elk project zo dit 300 000 EUR of meer bedraagt;
 - de maatregelen betreffende de evaluatie van het programma;
 - afwijkingen van de bepalingen van bijlage III;
 - deelneming aan projecten door rechtspersonen uit derde landen en internationale organisaties als bedoeld in artikel 7, lid 3;
 - andere activiteiten die in het kader van artikel 3, laatste punt, kunnen worden ondernomen.
3. Indien de in lid 2, vierde streepje, bedoelde communautaire bijdrage minder dan 300 000 EUR bedraagt, stelt de Commissie het comité in kennis van de projecten en van het resultaat van de beoordeling ervan.
4. De Commissie brengt het comité op gezette tijden op de hoogte van de vooruitgang die is geboekt bij de uitvoering van het programma in zijn geheel.

Artikel 5

De Commissie wordt bijgestaan door een comité bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de lidstaten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het comité.

Indien de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad, na verloop van een termijn van drie maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 6

1. Om te waarborgen dat de communautaire steun doeltreffend wordt aangewend, zorgt de Commissie ervoor dat de acties uit hoofde van deze beschikking onderworpen worden aan een doelmatige beoordeling vooraf en aan controle en evaluatie achteraf.
2. Tijdens de uitvoering en na de voltooiing van de projecten evalueert de Commissie de wijze waarop ze zijn uitgevoerd en het effect van de uitvoering om na te gaan of de oorspronkelijke doelstellingen zijn bereikt.
3. De geselecteerde begunstigden leggen jaarlijks een verslag voor aan de Commissie.
4. Na twee jaar en aan het eind van de looptijd van het actieplan dient de Commissie bij het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's een tevoren door het in artikel 5 bedoelde comité besproken evaluatierapport in over de resultaten van de uitvoering van de in bijlage I opgenomen actiepunten. Er zal eveneens worden verwezen naar algemene gegevens betreffende alle categorieën illegale inhoud. De Commissie kan op basis van deze resultaten voorstellen doen om het actieplan bij te sturen.

Artikel 7

1. Deelneming aan dit actieplan kan worden toegestaan aan rechtspersonen die gevestigd zijn in de EVA-staten welke lid zijn van de Europese Economische Ruimte (EER), overeenkomstig de bepalingen van de EER-overeenkomst.

2. Deelneming, waaronder deelneming aan communautaire programma's, kan worden toegestaan aan rechtspersonen die gevestigd zijn in geassocieerde landen in Midden- en Oost-Europa, overeenkomstig de voorwaarden, met inbegrip van financiële regelingen, die overeengekomen zijn in de aanvullende protocollen bij de associatieovereenkomsten.

Deelneming kan worden toegestaan aan rechtspersonen die gevestigd zijn in Cyprus, op basis van aanvullende kredieten volgens dezelfde regels als die welke van toepassing zijn op de EVA-staten die lid zijn van de EER, in overeenstemming met procedures die met die landen moeten worden overeengekomen.

3. Deelneming kan overeenkomstig de procedure van artikel 5 en zonder financiële steun van de Gemeenschap krachtens dit actieplan worden toegestaan aan in andere derde landen gevestigde rechtspersonen en aan internationale organisaties, op voorwaarde dat deze deelneming op doeltreffende wijze bijdraagt tot de uitvoering van het actieplan en het beginsel van het wederzijdse voordeel in acht wordt genomen.

Artikel 8

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 25 januari 1999.

Voor het Europees Parlement

De Voorzitter

J. M. GIL-ROBLES

Voor de Raad

De Voorzitter

J. FISCHER

BIJLAGE I

COMMUNAUTAIR MEERJARENACTIEPLAN TER BEVORDERING VAN EEN VEILIGER GEBRUIK VAN INTERNET

ACTIEPUNTEN

De actiepunten zijn, in combinatie met de aanbeveling van de Raad betreffende de bescherming van minderjarigen en de menselijke waardigheid, een middel om een Europese aanpak voor een veiliger gebruik van Internet, gebaseerd op zelfregulering door de branche, filtering, beoordeling en bewustmaking, in praktijk te brengen. Voor deze aanpak werd krachtige steun betuigd op het niveau van het Europees Parlement, de Raad en de lidstaten, alsmede in de ruimere Europese context van de verklaring van Bonn, die de ministers van 29 Europese staten zijn overeengekomen.

De actiepunten hebben de volgende doelstellingen:

- de actoren (branche, gebruikers) ertoe aanzetten adequate zelfreguleringssystemen te ontwikkelen en toe te passen;
- ontwikkelingen op gang brengen door demonstraties te ondersteunen en de toepassing van technische oplossingen te stimuleren;
- ouders en leerkrachten alert maken en informeren, met name via hun respectieve verenigingen;
- de samenwerking en de uitwisseling van ervaring en beste praktijken op Europees en mondiaal niveau stimuleren;
- de coördinatie in geheel Europa en tussen de betrokken actoren bevorderen;
- zorgen voor compatibiliteit van de in Europa gevolgde aanpak met die welke elders wordt gevolgd.

1. Actiepunt 1. Een veilig klimaat scheppen

De medewerking van de branche en een ten volle functionerend zelfreguleringssysteem zijn essentieel wil men de stroom illegale inhoud op Internet indammen.

1.1. Een Europees netwerk van klachtenlijnen instellen

Een doeltreffende methode om het circuleren van illegaal materiaal te beperken, is het instellen van een Europees netwerk van meldpunten (ook klachtenlijnen genoemd) waar de gebruikers de inhoud kunnen melden die zij tijdens het gebruik van Internet hebben aangetroffen en die volgens hen illegaal is. De verantwoordelijkheid voor de vervolging en bestraffing van degenen die voor de illegale inhoud aansprakelijk zijn, blijft bij de nationale rechtshandavingsinstanties, terwijl de klachtenlijn tot doel heeft het bestaan van illegaal materiaal te signaleren om de circulatie ervan te beperken. Verschillen in de nationale rechtsstelsels en culturen dienen ook geëerbiedigd te worden.

Tot dusver beschikt slechts een beperkt aantal lidstaten over klachtenlijnen. De invoering van klachtenlijnen moet worden gestimuleerd, zodat ze de gehele Europese Unie bestrijken, zowel in geografisch als in taalkundig opzicht. Er moet worden voorzien in regelingen voor de uitwisseling van informatie tussen de nationale klachtenlijnen en tussen het Europese netwerk en klachtenlijnen in derde landen.

Om het volledige potentieel van dit netwerk tot ontplooiing te laten komen, is het nodig de samenwerking tussen de branche en de rechtshandavingsinstanties te verbeteren, ervoor te zorgen dat het bereik en de samenwerking pan-Europees zijn, en de doelmatigheid te vergroten door de uitwisseling van informatie en ervaring.

Deze actie zal worden uitgevoerd via een oproep tot het indienen van voorstellen die erop gericht zijn dat de deelnemende organisaties (20-25) een Europees netwerk van klachtenlijnen en verbindingen tussen dit netwerk en klachtenlijnen in derde landen tot stand brengen, gemeenschappelijke benaderingswijzen ontwikkelen en de overdracht van kennis en beste praktijken stimuleren.

De deelnemende organisaties zullen worden gesteund door actoren uit de gehele branche (aanbieders van toegang en diensten, telecommunicatie-exploitanten, organisatoren van nationale klachtenlijnen) en door vertegenwoordigers van de diverse soorten gebruikers. Zij zullen moeten aantonen dat hun aanpak toekomstgericht en innoverend is, met name in hun relatie met de nationale rechtshandavingsinstanties.

1.2. *Zelfregulering en gedragscodes aanmoedigen*

Wil de branche op doelmatige wijze bijdragen aan het indammen van de stroom illegale en schadelijke inhoud, dan is het ook belangrijk dat ondernemingen worden aangemoedigd om een zelfreguleringskader te ontwikkelen door samenwerking met de overige betrokken partijen. De zelfregulering moet een hoge mate van bescherming bieden en aandacht schenken aan traceerbaarheidskwesties.

Gezien het transnationale karakter van communicatienetwerken zal de doelmatigheid van zelfreguleringsmaatregelen op Europees niveau worden vergroot door coördinatie van de nationale initiatieven en van de organisaties die voor de uitvoering ervan verantwoordelijk zijn.

In het kader van dit actiepunt zullen op Europees niveau richtsnoeren voor gedragscodes worden ontwikkeld, zodat een consensus voor de toepassing ervan tot stand komt en de uitvoering ervan wordt ondersteund. Deze actie zal worden uitgevoerd via een aanbesteding met het oog op het selecteren van organisaties die zelfregulerende instanties kunnen helpen om gedragscodes te ontwikkelen en ten uitvoer te leggen. Tegelijk met de ontwikkeling van deze codes moet eveneens de ontwikkeling van een systeem van zichtbare „Site-keurmerken” worden bevorderd, aan de hand waarvan gebruikers kunnen zien dat deze aanbieders van Internetdiensten volgens de codes te werk gaan. Er zullen maatregelen worden genomen om de voortgang nauwlettend te volgen. Dit zal gebeuren in nauwe coördinatie met de bevordering van gemeenschappelijke richtsnoeren voor de wijze waarop op nationaal niveau uitvoering wordt gegeven aan een zelfreguleringskader, zoals bepleit in de aanbeveling van de Raad betreffende de bescherming van minderjarigen en de menselijke waardigheid.

2. **Actiepunt 2. Filter- en beoordelingssystemen ontwikkelen**

Om een veilig gebruik van Internet te bevorderen is het belangrijk inhoud makkelijker identificeerbaar te maken. Dit kan geschieden door middel van een beoordelingssysteem dat inhoud beschrijft overeenkomstig een algemeen erkende classificatie (waarbij bijvoorbeeld categorieën als seks of geweld op een bepaalde schaal worden beoordeeld) en door middel van filters die de gebruiker in staat stellen om de inhoud te selecteren die hij/zij wil ontvangen. Beoordelingen kunnen door de aanbieder van de inhoud worden toegevoegd of worden toegekend door derden die beoordelingen verrichten. Er zijn verscheidene filter- en beoordelingssystemen mogelijk. Ze zijn echter nog niet erg verfijnd en er heeft er nog geen de „kritische massa” bereikt die de gebruikers de zekerheid verschaft dat inhoud waarvoor zij belangstelling hebben en inhoud die zij willen vermijden correct wordt beoordeeld zonder dat volkomen onschadelijke inhoud wordt geblokkeerd. Beoordelingssystemen worden nog steeds weinig gebruikt door de Europese aanbieders en gebruikers van inhoud.

De maatregelen in het kader van dit actiepunt zullen gericht zijn op het demonstreren van de mogelijkheden en de beperkingen van filter- en beoordelingssystemen in een reële omgeving met het doel de invoering van Europese systemen aan te moedigen en de gebruikers vertrouwd te maken met het gebruik ervan. Filter- en beoordelingssystemen moeten internationaal compatibel en interoperabel zijn en met de volledige medewerking van vertegenwoordigers van de branche, de consumenten en de gebruikers worden ontwikkeld.

2.1. *De voordelen van filtering en beoordeling demonstreren*

Er zullen beoordelingssystemen worden gestimuleerd die internationaal compatibel zijn, aan de Europese behoeften beantwoorden en die garanderen dat filtering en beoordeling op zodanige wijze worden toegepast dat gebruikers, ouders en leerkrachten de beschikking krijgen over in de praktijk bruikbare opties. Om een kritische massa op te bouwen, moet een groot aantal sites worden bestreken. Daarom zullen maatregelen worden genomen om de toepassing van beoordelingen door de aanbieders van inhoud te stimuleren. Beoordeling door onafhankelijke derden biedt de garantie dat de inhoudbeoordeling op gestandaardiseerde wijze geschiedt, en biedt een oplossing voor gevallen waarin de inhoudaanbieder nalaat de inhoud naar behoren te beoordelen. Er moet worden voldaan aan specifieke behoeften van zakelijke, institutionele of educatieve gebruikers, alsmede aan de behoeften van eindgebruikers waarin niet wordt voorzien door het beoordelingssysteem van de inhoudaanbieder.

Na een oproep tot het indienen van voorstellen zullen projecten worden geselecteerd om beoordelingssystemen met betrekking tot Europese inhoud te valideren, de integratie van beoordeling in het proces van het creëren van inhoud aan te moedigen en de voordelen van deze technische oplossingen te demonstreren. Het accent zal worden gelegd op het nut en de bruikbaarheid in „reële” situaties waarbij een grote representatieve groep typische gebruikers betrokken is. Dit kan ook inhouden dat er proeven worden gedaan om te zien hoeveel bescherming het filteren van software biedt tegen het omzeilen of desactiveren van die zelfde software.

Een tweede oproep tot het indienen van voorstellen zal specifiek gericht zijn op het valideren en demonstreren van beoordelingssystemen van derden.

Om zoveel mogelijk profijt van de demonstratieprojecten te trekken, moet het effect ervan worden geëvalueerd en moet worden gezorgd voor de verspreiding van de resultaten in geheel Europa. Voor de evaluatie van de demonstratieprojecten en de verspreiding van de resultaten zal een aanbesteding worden uitgeschreven.

De demonstratieprojecten in het kader van dit actiepunt kunnen een belangrijke bijdrage leveren tot de bewustmakingsacties die in het kader van actiepunt 3 moeten worden uitgevoerd.

Bij de demonstratieprojecten zullen worden betrokken de branche (zelfreguleringsinstanties, aanbieders van toegang, diensten en inhoud, netwerkexploitanten, softwarebedrijven), gebruikers-, consumenten- en burgerrechtenorganisaties en overheidsorganen die betrokken zijn bij regelgeving voor het bedrijfsleven en bij rechtshandhaving.

2.2. Internationale overeenstemming over beoordelingssystemen vergemakkelijken

Teneinde interoperabiliteit te garanderen is internationale samenwerking tussen exploitanten en andere betrokken partijen in de Europese Unie en hun partners in andere delen van de wereld met name op het gebied van beoordeling noodzakelijk.

In een aantal organisaties wordt al gewerkt aan protocollen en aan het ontwerpen van een beoordelingsstelsel dat aan de verschillende eisen beantwoordt. Het is essentieel dat Europa in internationale discussies zijn stem laat horen, en er zullen overlegvergaderingen worden georganiseerd om daarvoor te zorgen.

3. Actiepunt 3. Bewustmakingsacties aanmoedigen

Het publiek maakt steeds meer gebruik van Internet en trekt zo profijt van de nieuwe diensten. Tegelijkertijd bestaat er enige onzekerheid over de manier waarop de verschillende aspecten van netwerkcommunicatie onder controle te houden zijn; ouders, leerkrachten en kinderen moeten inzicht krijgen in de mogelijkheden en de nadelen van Internet en beschikken niet altijd over voldoende kennis van de middelen om kinderen tegen ongewenste inhoud te beschermen. Bewustmakingsacties dragen bij tot het vergroten van het vertrouwen van ouders en leerkrachten in een veiliger gebruik van Internet door kinderen.

Bewustmaking is ook een noodzakelijke aanvulling op de actiepunten 1 en 2, aangezien de maatregelen van de branche om zelfregulerings-, filter- en beoordelingssystemen in te voeren alleen vruchten zullen afwerpen als de gebruikers en de potentiële gebruikers van die maatregelen op de hoogte zijn.

Het Europees Parlement heeft aangedrongen op de uitvoering van een Europese campagne en een programma van informatie- en bewustmakingsacties, gefinancierd uit de begroting van de Europese Unie, teneinde ouders en alle personen die met kinderen te maken hebben (leraren, maatschappelijk werkers, enz.) in te lichten over de beste manier (inclusief technische aspecten) om minderjarigen te beschermen tegen blootstelling aan inhoud die schadelijk kan zijn voor hun ontwikkeling, en zo hun welzijn te beschermen.

Europese actie op basis van door de lidstaten ondernomen acties zal bijdragen tot een versterkte synergie, met name via de uitwisseling van informatie en ervaring. In het kader van het actieplan zullen bewustmakingsacties op gang worden gebracht die gebaseerd zullen zijn op de verspreiding van informatie van de toegaanbieders onder de klanten, en op basis waarvan tevens materiaal zal worden ontwikkeld voor gebruik in de onderwijssector.

De bewustmakingsinitiatieven zullen aansluiten bij de bewustmakingsacties die worden uitgevoerd in het kader van andere programma's, met name Midas-Net, dat in het kader van INFO 2000 is opgericht. Als er meerdere gelijkwaardige opties voor de verspreiding van informatie aan doelgroepen zijn, dan wordt de meest gunstig geprijsde oplossing gekozen. Voor zover mogelijk en dienstig krijgt de elektronische verspreiding prioriteit.

Deze actie zal in twee fasen worden uitgevoerd. In de eerste fase zullen de beste middelen voor de verwezenlijking van de doelstellingen worden aangewezen en in de tweede fase zal aan multiplicatororganisaties in de lidstaten — zoals consumentenorganisaties en andere relevante verenigingen — bijstand worden verleend om op nationaal niveau acties uit te voeren.

3.1. Het terrein voorbereiden voor bewustmakingsacties

In de eerste fase zal een oproep worden gedaan tot het indienen van voorstellen voor een voorbereidende actie die tot doel heeft de multiplicatororganisaties en de meest geschikte kanalen, media en inhoud om het beoogde publiek te bereiken aan te wijzen, het basismateriaal te vervaardigen, het met het oog op specifieke taakkundige en culturele eisen aan te passen en rekening te houden met de resultaten van de in het kader van actiepunt 2.1 uitgevoerde demonstratieprojecten, die een belangrijke bijdrage tot de inhoud van de bewustmakingsacties zullen leveren. Er zal een uitvoeringsplan worden opgesteld.

De doelgroep wordt gevormd door ouders en leerkrachten, en bij de actie zullen de branche (aanbieders van Internetdiensten en van inhoud) en multiplicatoren zoals consumentenverenigingen en de onderwijssector worden betrokken.

3.2. *De uitvoering van grootschalige bewustmakingsacties aanmoedigen*

Door middel van een tweede oproep tot het indienen van voorstellen zullen initiatieven worden geselecteerd die in aanmerking komen voor communautaire steun voor het uitvoeren van een vervolgactie in alle lidstaten, waarbij gebruik wordt gemaakt van de multiplicatororganisaties en de kanalen, media en inhoud welke tijdens de voorbereidende actie zijn aangewezen. Het doel van de actie is volwassenen (ouders en leerkrachten) bekend te maken met de mogelijkheden en de nadelen van Internet en met de middelen om nuttige inhoud te identificeren en schadelijke inhoud te blokkeren.

De acties zullen afgestemd zijn op de behoeften van de lidstaten en kunnen verschillen naar gelang van de grootte van de lidstaat, de bevolking, de mate van Internetgebruik, enzovoort. Er zullen twee soorten acties worden uitgevoerd: op leerkrachten en de onderwijssector gerichte acties en breder opgezette acties met het grote publiek (ouders en kinderen) als doelgroep.

De op leerkrachten gerichte acties kunnen workshops omvatten, alsmede de opstelling en beschikbaarstelling van specifiek gedrukt en multimediamateriaal aan een grote representatieve groep leden van de beroepsgroep. Er kunnen speciale netdagen — een reeks speciale evenementen die erop gericht zijn de gebruikers meer vertrouwd te maken met het net — worden georganiseerd in samenwerking met het actieplan „Leren in de informatiemaatschappij”, dat de brede steun van de Internetbranche heeft gekregen. Tot de specifieke op het grote publiek gerichte acties behoren: het creëren van websites, de verspreiding van informatiemateriaal in scholen, via toegangaanbieders en winkels en andere plaatsen waar computers worden verkocht, en de verspreiding van cd-rom's bij computertijdschriften. Een meer specifieke informatie kan worden verstrekt bij de aankoop van apparatuur of software voor de toegang tot netwerken, of door aanbieders van Internetdiensten aan nieuwe abonnees. De traditionele media (pers, televisie) zouden ook worden gebruikt voor bewustmaking door middel van reclamecampagnes en informatiepakketten voor journalisten. Met behulp van het platform van het Europees netwerk van scholen, dat momenteel met de steun van de ministers van Onderwijs van de lidstaten wordt ingesteld, zullen speciale webpagina's worden gecreëerd en onderhouden.

Het doel van de communautaire steun is grootschalige bewustmakingsacties op gang te brengen en te zorgen voor algemene coördinatie en de uitwisseling van ervaring, zodat permanent lering kan worden getrokken uit de resultaten van de actie (bijvoorbeeld door aanpassing van het verspreide materiaal). De financiële steun van de Gemeenschap zal in het algemeen maximaal een derde van de in aanmerking komende kosten bedragen. Door het gebruik van bestaande netwerken kunnen kosten worden bespaard, maar er is aanvullende financiering nodig om de betrokken inhoud te produceren.

4. Actiepunt 4. Ondersteunende acties

4.1. *De juridische implicaties beoordelen*

Internet functioneert op mondiale basis. De rechtsorde functioneert op territoriale basis — nationaal of, in het geval van het Gemeenschapsrecht, in de Europese Unie. De doelmatigheid van de andere actiepunten zal worden vergroot door aandacht te besteden aan juridische kwesties die niet in het kader van andere communautaire initiatieven worden behandeld, zoals met name de vraag welk materieel en welk formeel recht van toepassing is.

Indien nodig kan, overeenkomstig de procedure van artikel 5, een aanbesteding worden uitgeschreven voor het beoordelen van de juridische kwesties die in verband met de inhoud of het gebruik van Internet zijn gerezen.

4.2. *Coördineren met soortgelijke internationale initiatieven*

In de aanbeveling van de Raad betreffende de bescherming van minderjarigen en de menselijke waardigheid wordt de Commissie verzocht internationale samenwerking te bevorderen op de verschillende gebieden waarop deze aanbeveling betrekking heeft, in het bijzonder door de uitwisseling van ervaring en goede praktijken tussen exploitanten en andere betrokken partijen in de Europese Unie en hun partners in andere delen van de wereld. Daarom is het noodzakelijk te zorgen voor samenhang tussen de Europese actie en soortgelijke initiatieven in andere delen van de wereld. Met regelmatige overlegvergaderingen kan daartoe worden bijgedragen.

Een overeenkomstig de procedure van artikel 5 overeengekomen internationale conferentie zou het wellicht mogelijk maken om de met de actiepunten opgedane ervaring door te geven aan de betrokken actoren, zowel in Europa als daarbuiten. Op deze conferentie zouden alle in het actieplan behandelde thema's kunnen worden besproken en zij zou een ontmoetingsplaats kunnen vormen voor de branche (zelfreguleringsinstanties, aanbieders van toegang, diensten en inhoud, netwerkexploitanten, softwarebedrijven), de gebruikers-, consumenten- en burgerrechtenorganisaties en de overheidsorganen die betrokken zijn bij regelgeving voor het bedrijfsleven en bij rechtshandhaving. Een dergelijke conferentie zou ook een rol kunnen spelen bij het verspreiden van de resultaten van het actieplan.

De conferentie zou voortbouwen op de resultaten van andere conferenties over vergelijkbare onderwerpen, waardoor overlapping met andere initiatieven zou worden vermeden.

Alvorens een dergelijke conferentie te organiseren, raadpleegt de Commissie het in artikel 5 genoemde comité.

4.3. *Het effect van de communautaire maatregelen evalueren*

Het is uiteraard belangrijk grondig te evalueren of de doelstellingen van het actieplan en de aanbeveling zijn verwezenlijkt. Zo kunnen ook eventuele verdere maatregelen worden aangegeven die door de branche, de communautaire instellingen, de lidstaten of de consumentenvertegenwoordigers moeten worden genomen. De geplande evaluatie, waarvoor een aanbesteding zal worden uitgeschreven, zal worden uitgevoerd in samenhang met de evaluatie van de maatregelen om minderjarigen en de menselijke waardigheid te beschermen als voorgenomen in de aanbeveling betreffende de bescherming van minderjarigen en de menselijke waardigheid.

BIJLAGE II

INDICATIEVE VERDELING VAN DE UITGAVEN

1. Een veiliger klimaat scheppen	26-30 %
2. Filter- en beoordelingssystemen ontwikkelen	32-38 %
3. Bewustmakingsacties aanmoedigen	30-36 %
4. Ondersteunende acties	3-5 %
TOTAAL:	100 %

BIJLAGE III

WIJZE VAN UITVOERING VAN HET ACTIEPLAN

1. De Commissie voert het actieplan uit in overeenstemming met de in bijlage I verstrekte technische informatie.
 2. Het actieplan wordt uitgevoerd door middel van werkzaamheden onder contract en waar mogelijk voor gezamenlijke rekening. De financiële bijdrage van de Gemeenschap mag niet meer bedragen dan het minimum dat voor een project nodig wordt geacht, en wordt in principe alleen toegekend indien een project dreigt te stranden op financiële problemen die niet anderszins kunnen worden opgelost. Bovendien mag de financiële bijdrage van de Gemeenschap normaliter niet meer bedragen dan 50 % van de kosten van het project, behalve in met redenen omklede gevallen.
 3. De selectie van projecten voor gezamenlijke rekening geschiedt normaliter via de gebruikelijke procedure van oproepen tot het indienen van voorstellen, die in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* worden bekendgemaakt. De inhoud van deze oproepen wordt vastgesteld in nauw overleg met deskundigen terzake en overeenkomstig de procedures als bedoeld in de beschikking. Het voornaamste criterium voor het verlenen van steun voor projecten via oproepen tot het indienen van voorstellen is hun potentiële bijdrage tot de verwezenlijking van de doelstellingen van het actieplan.
 4. De aanvragen om communautaire steun moeten, waar nodig, vergezeld gaan van een financieel plan waarin al de onderdelen van de financiering van de projecten, inclusief de van de Gemeenschap verlangde financiële steun, worden vermeld, naast alle andere verzoeken om of toekenning van steun uit andere bronnen.
 5. De Commissie kan ook een financieringsregeling toepassen die flexibeler is dan de oproep tot het indienen van voorstellen, teneinde de totstandbrenging van samenwerkingsverbanden, vooral die waarbij KMO's en organisaties in minder ontwikkelde regio's betrokken zijn, en het nemen van langetermijnmaatregelen tegen illegale en schadelijke inhoud op Internet te stimuleren. Deze regeling zou permanent kunnen worden toegepast.
 6. De Commissie zorgt ervoor dat in uitzonderlijke gevallen ook ongevraagde voorstellen voor projecten in overweging worden genomen, indien deze betrekking hebben op een bijzonder dringende maatregelen na technologische veranderingen die het bijsturen van de actie noodzakelijk maken.
 7. De uitvoerige regelingen voor de in de punten 5 en 6 bedoelde procedures worden overeenkomstig artikel 5 van deze beschikking en het Financieel Reglement van de Commissie uitgevoerd. Zij worden in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.
 8. Projecten die in het kader van studie- en dienstverleningscontracten volledig door de Commissie worden gefinancierd, worden in overeenstemming met de geldende financiële bepalingen aanbesteed. Ter wille van de transparantie worden externe groepen deskundigen (de Internetwerkgroep en het Juridisch Adviescomité) geraadpleegd en wordt met betrekking tot de bewustmakingsmaatregelen actief gebruik gemaakt van de voorlichtingsdiensten van de Commissie.
 9. Tijdens de uitvoering van het actieplan onderneemt de Commissie ook voorbereidende, begeleidende en ondersteunende activiteiten ter verwezenlijking van de algemene doelstellingen van het actieplan en van de specifieke doelstellingen van elk actiepunt. Hieronder vallen activiteiten zoals: studies ter ondersteuning van de algemene doelstellingen van het actieplan; acties ter voorbereiding van toekomstige activiteiten; maatregelen om de deelneming aan maatregelen in het kader van het actieplan en de toegang tot de uit de initiatieven van het actieplan voortvloeiende resultaten te vergemakkelijken.
 10. Bij alle projecten waarvoor financiële steun wordt verleend, moet worden vermeld dat steun werd ontvangen.
-

VERORDENING (EG) Nr. 277/1999 VAN DE COMMISSIE**van 5 februari 1999****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie
van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen
van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met
name op artikel 4, lid 1,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van
28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de
omrekeningskoersen die in het kader van het gemeen-
schappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast ⁽³⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 150/95 ⁽⁴⁾, en
met name op artikel 3, lid 3,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 3223/94 op
grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het
kader van de Uruguay-Ronde de criteria zijn vastgesteld
aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en

de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn
vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen
vaststelt;

Overwegende dat op grond van de bovenvermelde criteria
de forfaitaire invoerwaarden moeten worden vastgesteld
op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94
bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld
zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze veror-
dening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 6 februari 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 februari 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24. 12. 1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15. 7. 1998, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 5 februari 1999 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	55,0
	204	45,1
	999	50,0
0707 00 05	052	134,3
	068	116,3
	999	125,3
0709 10 00	220	205,2
	999	205,2
0709 90 70	052	140,1
	204	187,1
	999	163,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	50,3
	204	43,1
	212	39,4
	600	44,4
	624	51,2
	999	45,7
0805 20 10	204	70,9
	624	82,3
	999	76,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	59,4
	204	64,8
	464	94,1
	600	70,5
	624	85,1
	999	74,8
0805 30 10	052	55,7
	600	85,0
	999	70,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	76,4
	060	49,2
	400	75,7
	404	75,2
	728	78,5
	999	71,0
	052	140,6
0808 20 50	388	95,5
	400	86,5
	624	56,3
	999	94,7

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2317/97 van de Commissie (PB L 321 van 22. 11. 1997, blz. 19). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 278/1999 VAN DE COMMISSIE**van 5 februari 1999****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2566/98**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van
22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke
ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening
(EG) nr. 2072/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2566/98 van de
Commissie ⁽³⁾ een inschrijving voor de vaststelling van de
restitutie bij uitvoer van rijst is opengesteld;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 5 van Verorde-
ning (EEG) nr. 584/75 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, de
Commissie volgens de procedure van artikel 22 van
Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de inge-
diende offertes kan besluiten een maximumrestitutie bij
uitvoer vast te stellen; dat bij deze vaststelling met name
rekening moet worden gehouden met de in artikel 13 van
Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria; dat
wordt toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte
ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer;

Overwegende dat de toepassing van bovenbedoelde
criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken
rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij
uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige
volwitte rijst van GN-code 1006 30 67 naar bepaalde
derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr.
2566/98 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van
1 tot en met 4 februari 1999 ingediende offertes vastge-
steld op 308,00 EUR per ton.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 6 februari 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 februari 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30. 12. 1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 265 van 30. 9. 1998, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 320 van 28. 11. 1998, blz. 49.

⁽⁴⁾ PB L 61 van 7. 3. 1975, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB L 35 van 15. 2. 1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 279/1999 VAN DE COMMISSIE

van 5 februari 1999

betreffende de offertes voor de verzending van langkorrelige gedopte rijst
bestemd voor het eiland Réunion, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving
bedoeld in Verordening (EG) nr. 2563/98

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van
22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke
ordering van de rijstmarkt⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 2072/98⁽²⁾, en met name op artikel
10, lid 1,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2692/89 van de
Commissie van 6 september 1989 houdende uitvoerings-
bepalingen inzake de verzending van rijst naar
Réunion⁽³⁾, inzonderheid op artikel 9, lid 1,

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2563/98 van de
Commissie⁽⁴⁾ een inschrijving voor de vaststelling van de
subsidie voor de verzending van rijst naar het eiland
Réunion is opengesteld;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 9 van Verorde-
ning (EEG) nr. 2692/89, de Commissie volgens de proce-
dure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op
grond van de ingediende offertes kan besluiten niet tot
toewijzing over te gaan;

Overwegende dat bij deze vaststelling met name rekening
moet worden gehouden met de in de artikelen 2 en 3 van
Verordening (EEG) nr. 2692/89 genoemde criteria; dat
wordt toegewezen aan iedere inschrijver wiens offerte
gelijk is aan of lager is dan de maximumsubsidie;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Op grond van de offertes die van 1 tot en met 4 februari
1999 zijn ingediend in het kader van de in Verordening
(EG) nr. 2563/98 bedoelde inschrijving wordt een maxi-
mumsubsidie van 283 EUR per ton vastgesteld voor de
verzending van langkorrelige gedopte rijst van GN-code
1006 20 98 naar het eiland Réunion.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 6 februari 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 februari 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30. 12. 1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 265 van 30. 9. 1998, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 29 van 7. 9. 1989, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 320 van 28. 11. 1998, blz. 40.

VERORDENING (EG) Nr. 280/1999 VAN DE COMMISSIE**van 5 februari 1999****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige, half-langkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2565/98**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van
22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke
ordening van de rijstmarkt⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 2072/98⁽²⁾, en met name op artikel
13, lid 3,

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2565/98 van de
Commissie⁽³⁾ een inschrijving voor de vaststelling van de
restitutie bij uitvoer van rijst is opengesteld;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 5 van Verorde-
ning (EEG) nr. 584/75 van de Commissie⁽⁴⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95⁽⁵⁾, de
Commissie volgens de procedure van artikel 22 van
Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de inge-
diende offertes kan besluiten een maximumrestitutie bij
uitvoer vast te stellen; dat bij deze vaststelling met name
rekening moet worden gehouden met de in artikel 13 van
Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria; dat

wordt toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte
ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer;

Overwegende dat de toepassing van bovenbedoelde
criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken
rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij
uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige, half-
langkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst naar
bepaalde derde landen van Europa in het kader van de in
Verordening (EG) nr. 2565/98 bedoelde inschrijving
wordt op grond van de van 1 tot en met 4 februari 1999
ingediende offertes vastgesteld op 112,00 EUR per ton.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 6 februari 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 februari 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30. 12. 1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 265 van 30. 9. 1998, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 320 van 28. 11. 1998, blz. 46.

⁽⁴⁾ PB L 61 van 7. 3. 1975, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB L 35 van 15. 2. 1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 281/1999 VAN DE COMMISSIE**van 5 februari 1999****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige, half-langkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2564/98**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van
22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke
ordening van de rijstmarkt⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 2072/98⁽²⁾, en met name op artikel
13, lid 3,

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2564/98 van de
Commissie⁽³⁾ een inschrijving voor de vaststelling van de
restitutie bij uitvoer van rijst is opgesteld;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 5 van Verorde-
ning (EEG) nr. 584/75 van de Commissie⁽⁴⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95⁽⁵⁾, de
Commissie volgens de procedure van artikel 22 van
Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de inge-
diende offertes kan besluiten een maximumrestitutie bij
uitvoer vast te stellen; dat bij deze vaststelling met name
rekening moet worden gehouden met de in artikel 13 van
Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria; dat

wordt toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte
ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer;

Overwegende dat de toepassing van bovenbedoelde
criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken
rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij
uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige, half-
langkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst naar
bepaalde derde landen in het kader van de in Verorde-
ning (EG) nr. 2564/98 bedoelde inschrijving wordt op
grond van de van 1 tot en met 4 februari 1999 ingediende
offertes vastgesteld op 108,00 EUR per ton.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 6 februari 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 februari 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30. 12. 1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 265 van 30. 9. 1998, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 320 van 28. 11. 1998, blz. 43.

⁽⁴⁾ PB L 61 van 7. 3. 1975, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB L 35 van 15. 2. 1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 282/1999 VAN DE COMMISSIE**van 5 februari 1999****betreffende de levering van landbouwproducten aan Rusland ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 2802/98 van de Raad**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2802/98 van de Raad van 17 december 1998 betreffende een programma om de Russische Federatie van landbouwproducten te voorzien ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 111/1999 van de Commissie van 18 januari 1999 houdende algemene uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2802/98 van de Raad betreffende een programma om de Russische Federatie van landbouwproducten te voorzien ⁽²⁾, en met name op artikel 6, lid 2,

Overwegende dat de Commissie bij de Verordeningen (EG) nr. 155/1999 ⁽³⁾ en (EG) nr. 156/1999 ⁽⁴⁾, (EG) nr. 157/1999 ⁽⁵⁾, (EG) nr. 158/1999 ⁽⁶⁾, (EG) nr. 190/1999 ⁽⁷⁾ en (EG) nr. 159/1999 ⁽⁸⁾, openbare inschrijvingen heeft geopend voor de bepaling van de kosten van de levering van het vervoer naar Rusland van respectievelijk verschillende partijen volwitte rijst, mageremelkpoeder, rundvlees, varkensvlees en zacht tarwe en rogge voor broodbereiding;

Overwegende dat in artikel 6, lid 2, van Verordening (EG) nr. 111/1999 is bepaald dat, op grond van de ingediende offertes voor elke partij kan worden besloten de levering niet toe te wijzen of de levering toe te wijzen op grond van de offerte prijs of de voorgestelde hoeveelheid; dat in lid 3 van datzelfde artikel is bepaald dat de Commissie de gekozen opdrachtnemer en het interventiebureau dat zijn offerte ontvangen heeft, zo spoedig mogelijk in kennis stelt van de toewijzing van de levering;

Overwegende dat, om bepaalde moeilijkheden die zich bij de uitvoering van de voorzieningsmaatregelen hebben voorgedaan, in samenwerking met de Russische autoriteiten op te lossen, het noodzakelijk blijkt de nodige voorzorgsmaatregelen te nemen om er zeker van te zijn dat deze operaties goed verlopen; dat het derhalve dienstig is geen gevolg te geven aan de door de interventiebureaus aan het einde van de eerste indieningstermijn doorge-

geven offertes en de aanvankelijk voorziene tweede indieningstermijn uit te stellen;

Overwegende dat uit de van de lidstaten ontvangen informatie blijkt dat van deze afwijzing van de offertes moet worden geprofiteerd om de kennis van de marktdeelnemers over de voorwaarden waaraan de offertes moeten voldoen, te vergroten;

Overwegende dat deze verordening in werking moet treden op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van alle betrokken comités van beheer,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In het kader van de openbare inschrijvingen die bij de Verordeningen (EG) nr. 155/1999 en (EG) nr. 156/1999 (volwitte rijst), (EG) nr. 157/1999 (mageremelkpoeder), (EG) nr. 158/1999 (rundvlees) en (EG) nr. 159/1999 (zachte tarwe en rogge voor broodbereiding) zijn geopend, wordt geen gevolg gegeven aan de offertes die in de periode aflopend op 2 februari 1999 (eerste periode) zijn ingediend.

Artikel 2

1. Het is onnodig om in het kader van de in artikel 1 genoemde openbare inschrijvingen offertes in te dienen in de tweede periode die op 9 februari 1999 afloopt.

2. Het is onnodig om in het kader van de inschrijving die bij Verordening (EG) nr. 190/1999 is geopend voor de aankoop van varkensvlees op de markt van de Gemeenschap offertes in te dienen in de beide in artikel 4, lid 4, van die verordening vastgestelde periodes.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

⁽¹⁾ PB L 349 van 24. 12. 1998, blz. 12.

⁽²⁾ PB L 14 van 19. 1. 1999, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 18 van 23. 1. 1999, blz. 19.

⁽⁴⁾ PB L 18 van 23. 1. 1999, blz. 24.

⁽⁵⁾ PB L 18 van 23. 1. 1999, blz. 28.

⁽⁶⁾ PB L 18 van 23. 1. 1999, blz. 33.

⁽⁷⁾ PB L 21 van 28. 1. 1999, blz. 14.

⁽⁸⁾ PB L 18 van 23. 1. 1999, blz. 42.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 februari 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 11 december 1998

betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie van de Interim-overeenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Gemeenschap, de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en de Republiek Azerbeidzjan, anderzijds

(kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 4008)

(Voor de EER relevante tekst)

(1999/101/EGKS, Euratom)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, inzonderheid op artikel 95, eerste alinea,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, inzonderheid op artikel 101, tweede alinea,

Overwegende dat in afwachting van de inwerkingtreding van de op 22 april 1996 te Luxemburg ondertekende Partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst dient te worden overgegaan tot goedkeuring van de op 8 oktober 1997 te Brussel ondertekende Interim-overeenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Gemeenschap, de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds en de Republiek Azerbeidzjan, anderzijds,

Overwegende dat de Interim-overeenkomst dient te worden gesloten om de doelstellingen van de Gemeenschap te verwezenlijken, inzonderheid die welke zijn vermeld in de artikelen 2 en 3 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, en dat het Verdrag niet voorziet in al de gevallen waar dit besluit betrekking op heeft;

Na raadpleging van het Raadgevend Comité en na op 13 oktober 1998 de instemming en goedkeuring van de Raad te hebben verkregen,

BESLUIT:

Artikel 1

De Interim-overeenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Gemeenschap, de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en de Republiek Azerbeidzjan, anderzijds, alsmede het protocol en de verklaringen worden goedgekeurd namens de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie.

Deze teksten zijn aan dit besluit gehecht⁽¹⁾.

Artikel 2

De voorzitter van de Commissie verricht de in artikel 32 van de Interim-overeenkomst bedoelde kennisgeving namens de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie.

Gedaan te Brussel, 11 december 1998.

Voor de Commissie

Hans VAN DEN BROEK

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 285 van 22. 10. 1998, blz. 2 en volgende.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 25 januari 1999****betreffende een geschil tussen Nederland enerzijds en Frankrijk en Italië anderzijds betreffende de vergunning voor een passagiersdienst per touringcar***(kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 111)***(Slechts de tekst in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Italiaanse, de Nederlandse en de Spaanse taal is authentiek)****(Voor de EER relevante tekst)**

(1999/102/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EEG) nr. 684/92 van de Raad van
16 maart 1992 houdende gemeenschappelijke regels voor
het internationaal vervoer van personen met touringcars
en met touringbussen ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG)
nr. 11/98 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 7, lid 7,

Na raadpleging van de betrokken lidstaten,

Overwegende hetgeen volgt:

I. DE FEITEN

- (1) De Nederlandse onderneming Atlas Reizen BV heeft op 17 maart 1998 bij de bevoegde Nederlandse autoriteiten, hierna „instantie van afgifte” genoemd, een aanvraag ingediend voor een vergunning voor een geregelde dienst per touringcar via verschillende lidstaten, namelijk België, Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Italië, Nederland, Oostenrijk, Spanje en het Verenigd Koninkrijk.
- (2) De dienst welke Atlas Reizen BV wil uitvoeren, is uitsluitend bestemd voor niet-Europese toeristen die een volledige rondrit bespreken, welke van tevoren bij een reisbureau moet worden betaald, waarbij de prijs de gehele rondrit omvat en de pas voor het gehele seizoen geldig is. De rondrit kan slechts eenmaal worden gemaakt. Iedere toerist kan uitstappen bij een van de in de lidstaten voorziene stopplaatsen en zijn reis enkele dagen later voortzetten met een andere touringcar van de betrokken lijn. De touringcars rijden om de dag en stoppen in het algemeen in de buurt van hotels. De rondrit kan van april tot en met oktober worden gemaakt.
- (3) Volgens de in artikel 7, lid 1, van Verordening (EG) nr. 684/92 bepaalde vergunningprocedure wordt de vergunning afgegeven met instemming van alle lidstaten op het grondgebied waarvan passagiers in- of uitstappen. Bij een brief van 25 maart 1998, hebben de Nederlandse autoriteiten de aanvraag met een gunstig advies toegezonden aan alle betrokken lidstaten. België, Denemarken, Duitsland, Oostenrijk, Spanje en het Verenigd

Koninkrijk hebben een gunstig advies uitgebracht, terwijl Frankrijk en Italië een ongunstig advies hebben uitgebracht.

- (4) Op 10 april 1998 hebben de Franse autoriteiten laten weten dat zij een negatief advies uitbrachten op grond dat de aanvraag in slechts geringe mate afweek van een eerder verzoek dat bij brief van 12 augustus 1997 was ingediend door de Nederlandse onderneming Vermaat's Autobedrijf BV ten aanzien waarvan de Franse autoriteiten op 10 oktober 1997 een ongunstig advies hebben uitgebracht op grond dat de diensten, gelet op de aanvraag, niet naar categorie (geregeld vervoer, bijzondere vorm van geregeld vervoer, ongeregeld vervoer) konden worden omschreven, dat zij betrekking hadden op de meest lucratieve diensten omdat deze uitsluitend gedurende het hoogseizoen werden verricht en dat het om een niet toegestane vorm van cabotage ging in de zin van Verordening (EEG) nr. 2454/92 van de Raad van 23 juli 1992 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers worden toegelaten tot binnenlands personenvervoer over de weg in een lidstaat waar zij niet gevestigd zijn ⁽³⁾, gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden.
- (5) Op 21 april 1998 hebben de Italiaanse autoriteiten de Nederlandse autoriteiten ervan in kennis gesteld dat zij ten aanzien van de vergunningaanvraag een gunstig advies zouden uitbrengen op voorwaarde dat er geen enkele vorm van vervoer tussen twee of meer steden op Italiaans grondgebied zou plaatsvinden, hetgeen erop neerkwam dat de toestemming voor het vervoer zoals dit thans wordt aangeboden, werd geweigerd.
- (6) Op 16 juni 1998 heeft de instantie van afgifte de zaak bij de Commissie aanhangig gemaakt uit hoofde van artikel 7, lid 6, van Verordening (EEG) nr. 684/92 waarin bepaald is dat indien geen instemming kan worden bereikt als bedoeld in lid 1, de zaak binnen de in lid 3 bepaalde termijn bij de Commissie aanhangig kan worden gemaakt, hetgeen neerkomt op een termijn van drie maanden vanaf het moment waarop de vergunningsaanvraag is ingediend.

⁽¹⁾ PB L 74 van 20. 3. 1992, blz. 1.⁽²⁾ PB L 4 van 8. 1. 1998, blz. 1.⁽³⁾ PB L 251 van 29. 8. 1992, blz. 1.

II. JURIDISCHE BEOORDELING

- (7) Ondanks het feit dat op het moment van de vaststelling van de onderhavige beschikking de bij Verordening (EG) nr. 11/98 ingevoerde wijzigingen toepasselijk waren geworden, moet het type vervoer dat voorwerp is van de vergunningsaanvraag, worden beoordeeld aan de hand van de ten tijde van de indiening van de aanvraag toepasselijke regels en definities.
- (8) Het voorgestelde vervoer vertoont bepaalde kenmerken van geregeld vervoer zoals omschreven in artikel 2, punt 1, van Verordening (EEG) nr. 684/92, voorzover het gaat om vervoer van personen met een bepaalde regelmaat en langs een bepaalde reisweg, waarbij op vooraf vastgestelde stopplaatsen reizigers mogen worden opgenomen of afgezet. In het onderhavige geval kan evenwel niet worden vastgesteld dat dit vervoer voor iedereen toegankelijk is, aangezien het uitsluitend gereserveerd is voor niet uit Europa afkomstige toeristen die hun biljet vóór aankomst in Europa hebben besproken en betaald, en dit vervoer niet op de Europese markt is te verkrijgen. Het kan dus niet worden beschouwd als geregeld vervoer in de zin van artikel 2, punt 1.1, van Verordening (EEG) nr. 684/92.
- (9) Voorts zou de kwalificatie bijzondere vorm van geregeld vervoer, zoals omschreven in artikel 2, punt 1.2, van Verordening (EEG) nr. 684/92, in aanmerking kunnen komen, op voorwaarde dat het gaat om vervoer van een bepaalde categorie reizigers, met uitsluiting van andere reizigers, en dat de hoedanigheid van niet uit Europa afkomstige reizigers voldoende is om een bepaalde categorie reizigers te vormen.
- (10) Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft in een arrest van 30 april 1998 in zaak C-47/97, strafzaak tegen Clarke & Sons en Ferne (¹⁾), verklaard dat „onder bepaalde categorieën reizigers” in de zin van artikel 2, punt 2, van Verordening (EEG) nr. 684/92 reizigers met eenzelfde statuut moeten worden verstaan. Dit volgt uit de voorbeelden in artikel 2, punt 1.2, van Verordening (EEG) nr. 684/92, waar met name werknemers, scholieren en studenten, en militairen worden genoemd. Het volstaat daarentegen niet, dat het eenvoudig om een vooraf samengestelde groep reizigers gaat (...). In de onderhavige casuspositie worden telkens andere groepen reizigers vervoerd, die enkel gemeen hebben, dat zij bij dezelfde reisagent een reis hebben geboekt. Die reizigers behoren dus niet tot een zelfde bepaalde categorie.
- (11) In het onderhavige geval gaat het enerzijds om niet uit Europa afkomstige reizigers die bij hetzelfde reisbureau een reis hebben geboekt, hetgeen niet voldoende is om eenzelfde statuut te verkrijgen in de zin van de opvatting van het Hof van Justitie; anderzijds maken deze reizigers de reis niet geregeld, zoals men zich dit kan voorstellen bij

bepaalde categorieën reizigers zoals studenten, militairen of werknemers die een bepaald traject afleggen tussen hun woonplaats en de plaats waar zij overdag hun activiteiten verrichten. In het onderhavige geval maken de reizigers één enkele keer in het seizoen gebruik van de touringcarlijn in één richting, waarbij zij naar believen bij een van de stopplaatsen voor enkele dagen uitstappen en vervolgens opnieuw gebruik maken van de lijn naar een andere plaats van bestemming, zodat de groep op geen enkel moment als homogeen kan worden beschouwd. In deze omstandigheden kan men alleen maar tot de conclusie komen dat dit vervoer niet als een bijzondere vorm van geregeld vervoer kan worden aangemerkt.

- (12) Vervolgens dient te worden onderzocht of dit vervoer zou kunnen worden beschouwd als pendelvervoer in de zin van artikel 2, punt 2, van Verordening (EEG) nr. 684/92. Dit soort vervoer wordt gedefinieerd als vervoer van vooraf samengestelde groepen reizigers in verschillende heen- en terugreizen van dezelfde zone van vertrek naar dezelfde zone van bestemming. Deze groepen, bestaande uit reizigers die de heenreis hebben afgelegd, worden nadien weer naar de plaats van vertrek gebracht.

Onder „zone van vertrek” en „zone van bestemming” wordt verstaan de plaats van vertrek en bestemming alsmede de plaatsen die gelegen zijn in een straal daarrond van 50 km. Buiten de zone van vertrek en bestemming mogen groepen ten hoogste op drie verschillende plaatsen worden opgenomen, respectievelijk afgezet.

In het kader van het pendelvervoer wordt onder „vooraf samengestelde groep” verstaan een groep waarvan een overeenkomstig de voorschriften van de staat van vestiging verantwoordelijke instelling of persoon zich met het sluiten van de overeenkomst of de collectieve betaling van de prestatie heeft belast of alle boekingen en betalingen vóór het vertrek heeft ontvangen.

Het door Atlas Reizen BV voorgestelde vervoer voldoet niet aan deze criteria, omdat het om een rondrit gaat en niet om verschillende heen- en terugreizen, omdat er meer dan drie stopplaatsen zijn, omdat de betaling niet collectief geschiedt aangezien iedere reiziger zijn reis onafhankelijk bespreekt en betaalt en er geen sprake is van een vooraf samengestelde groep. Bij pendelvervoer met logies, zoals omschreven in artikel 2, punt 2.2, is het bovendien nodig dat er op de plaats van bestemming aan ten minste 80 % van de reizigers logies wordt geboden hetgeen bij het hier bedoelde vervoer niet het geval kan zijn omdat hierbij weliswaar bepaalde logiesmogelijkheden worden geboden, doch op plaatsen van bestemming die verspreid liggen. In deze omstandigheden moet men tot de conclusie komen dat het door Atlas Reizen BV voorgestelde vervoer niet als pendelvervoer in de zin van Verordening (EEG) nr. 684/92 kon worden gekwalificeerd.

(¹) Jurispr. 1998, blz. I-2147, r.o. 21, 22 en 23.

- (13) In Verordening (EEG) nr. 684/92 wordt ongeregeld vervoer gedefinieerd als vervoer dat noch aan de definitie van geregeld vervoer, noch aan die van pendelvervoer beantwoordt.
- (14) Het door Atlas Reizen BV voorgestelde vervoer kan niet vallen onder de categorie rondritten zoals genoemd in artikel 2, punt 3.1, onder a), waarbij hetzelfde voertuig een rondrit maakt met één of meer vooraf samengestelde groepen reizigers. In het onderhavige geval wordt niet voldaan aan de voorwaarden dat het om één enkel voertuig moet gaan dat de rondrit maakt en dat de groep vooraf moet zijn samengesteld, omdat zoals reeds is vastgesteld, elke reiziger beslist welke etappes hij zal afleggen en hoe lang zijn verblijf ergens zal duren; om die redenen kan het vervoer ook niet worden gebracht onder de categorie vervoer waarbij vooraf samengestelde groepen reizigers worden vervoerd en voor diezelfde groepen voor logies wordt gezorgd, zoals omschreven in artikel 2, punt 3.1, onder b). Het vervoer kan evenmin worden beschouwd als vervoer dat wordt georganiseerd ter gelegenheid van speciale evenementen zoals studiedagen, conferenties of culturele en sportevenementen, zoals vermeld in artikel 2, punt 3.1, onder c); evenmin kan het worden beschouwd als vervoer zoals bedoeld in artikel 2, punt 3.1, onder d), dit wil zeggen een rondrit met gesloten deuren, of vervoer van reizigers van een plaats van vertrek naar een plaats van bestemming gevolgd door een lege rit tot de plaats van vertrek van het voertuig of vervoer dat wordt voorafgegaan door een lege rit en wordt gevolgd door een rit waarbij reizigers worden meegenomen. Daarentegen kan het wel worden beschouwd als resterend vervoer, zoals omschreven in artikel 2, punt 3.1, onder e), dat betrekking heeft op vervoer dat niet beantwoordt aan de criteria van de punten a) tot en met d).
- (15) In artikel 2, punt 3.3, van Verordening (EEG) nr. 684/92 is bepaald dat „het ongeregelde karakter van het in punt 3 bedoelde vervoer niet verloren gaat doordat het met een zekere regelmaat geschiedt”. In het onderhavige geval zorgt Atlas Reizen BV ervoor dat er om de dag een autobus voorbijkomt. Hieruit dient te worden geconcludeerd dat het door Atlas Reizen voorgestelde vervoer kan worden gekwalificeerd als resterend ongeregeld vervoer in de zin van artikel 2, punt 3.1, onder e) van Verordening (EEG) nr. 684/92.
- (16) Volgens artikel 4, lid 4, van dezelfde verordening is voor resterend ongeregeld vervoer een vergunning vereist, en zijn de motieven om een dergelijke vergunning te weigeren dezelfde als die welke bepaald zijn voor het weigeren van een vergunning voor geregelde diensten. Deze motieven worden genoemd in artikel 7, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 684/92. Bijgevolg dient te worden onderzocht of de door Frankrijk en Italië genoemde motieven voor het weigeren van de vergunning gegrond zijn.
- (17) Frankrijk heeft de aanvraag voor een vergunning bij brief van 10 april 1998 afgewezen op grond dat deze aanvraag gelijk was aan een eerdere aanvraag welke in een brief van 12 augustus 1997 was ingediend door een andere Nederlandse onderneming, namelijk Vermaat's Autobedrijf BV, ten aanzien waarvan de Franse autoriteiten op 10 oktober 1997 een ongunstig advies hebben uitgebracht. Aangezien de nieuwe vergunningaanvraag is ingediend door een andere onderneming, in dit geval Atlas Reizen BV, kan Frankrijk de gelijkenis met de aanvraag van een andere onderneming niet invoeren om een ongunstig advies in de zin van Verordening (EEG) nr. 684/92 te rechtvaardigen. In artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 684/92 wordt een lijst gegeven van de redenen waarom een aanvraag kan worden afgewezen en deze lijst dient om de rechtszekerheid te waarborgen op een restrictieve manier te worden geïnterpreteerd. De door Frankrijk aangevoerde rechtvaardiging kan in geen geval worden beschouwd als een reden tot weigering in de zin van Verordening (EEG) nr. 684/92. Frankrijk had moeten terugkomen op de eerder geformuleerde redenen tot weigering om de vergunningaanvraag te kunnen afwijzen. Het staat trouwens niet vast, dat deze redenen in het onderhavige geval in aanmerking hadden kunnen worden genomen en gezien de huidige stand van het dossier kunnen deze redenen zeker niet in aanmerking worden genomen.
- (18) De Italiaanse autoriteiten hebben een positief advies uitgebracht ten aanzien van de vergunning, op voorwaarde dat de mogelijkheid om te reizen tussen twee of meer steden op Italiaans grondgebied wordt uitgesloten, daar dit zou kunnen worden beschouwd als niet-toegestane cabotage in de zin van Verordening (EEG) nr. 2454/92, hetgeen erop neerkwam dat de vergunning werd geweigerd. Met deze voorwaarde kan evenwel geen rekening worden gehouden omdat cabotage sinds 1 januari 1996 voor alle ongeregeld vervoer is geliberaliseerd.
- (19) De betrokken lidstaten zijn op 28 oktober 1998 geraadpleegd. Uit deze raadpleging is gebleken dat de meeste aanwezige lidstaten een gunstig standpunt innemen ten aanzien van de door de Commissie ingediende ontwerp-beschikking, met inbegrip van de kwalificatie „resterend ongeregeld vervoer”. Gebleken is echter ook dat Frankrijk zich blijft verzetten tegen de kwalificatie „ongeregeld vervoer”. Voorts hebben verscheidene lidstaten het advies uitgebracht dat gedeelten van een traject die op eenzelfde nationale grondgebied worden afgelegd, zouden kunnen worden beschouwd als cabotage in de zin van Verordening (EEG) nr. 2454/92.
- (20) De bij Verordening (EG) nr. 11/98 ingevoerde wijzigingen, die vanaf 11 december 1998 van toepassing zijn, doen geen afbreuk aan de kwalificatie van het door Atlas BV verrichte vervoer als ongeregeld vervoer, zoals hiervoor uiteengezet. Wel wijzigen de nieuwe regels de toegang tot de markt van het nieuwe type vervoer, daar ongeregeld vervoer voortaan in één enkele categorie is ondergebracht en ingevolge het nieuwe artikel 4, lid 1, voor ongeregeld vervoer geen vergunning meer vereist is,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 3

Artikel 1

Het door Atlas Reizen BV te Heemskerk (Nederland) tussen België, Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Italië, Nederland, Oostenrijk, Spanje en het Verenigd Koninkrijk verrichte vervoer wordt gekwalificeerd als resterend ongeregeld vervoer in de zin van artikel 2, punt 3.1, onder e), van Verordening (EEG) nr. 648/92. Sedert Verordening (EG) nr. 11/98 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 684/92 toepasselijk is, is voor dit vervoer geen vergunning meer vereist.

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk en het Verenigd Koninkrijk.

Gedaan te Brussel, 25 januari 1999.

Artikel 2

Deze beschikking wordt dertig dagen na de kennisgeving aan de betrokken lidstaten van kracht.

Voor de Commissie

Neil KINNOCK

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 26 januari 1999

tot toepassing van Richtlijn 72/166/EEG van de Raad inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid

(kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 109)

(Voor de EER relevante tekst)

(1999/103/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 72/166/EEG van de Raad van 24 april 1972 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/232/EEG⁽²⁾, inzonderheid op artikel 2, lid 2, en artikel 7, lid 3,

Overwegende dat de huidige betrekkingen tussen de nationale bureaus van verzekeraars van de lidstaten, Noorwegen, Zwitserland, Hongarije, de Tsjechische Republiek, Slowakije, IJsland en Slovenië, als gedefinieerd in artikel 1, lid 3, van Richtlijn 72/166/EEG („bureaus”) die gezamenlijk de concrete middelen verschaffen voor de opheffing van de verzekeringscontrole in het geval van voertuigen die gewoonlijk op het grondgebied van deze landen zijn gestald, geregeld worden door de volgende overeenkomsten tot aanvulling op de internationale overeenkomst inzake het stelsel van de groene kaart tussen nationale bureaus van verzekeraars van 2 november 1951 („aanvullende overeenkomsten”), welke zijn gesloten:

- op 12 december 1973 tussen de bureaus van de negen lidstaten en die van Oostenrijk, Finland, Noorwegen, Zweden en Zwitserland en op 15 maart 1986 zijn uitgebreid tot de bureaus van Portugal en Spanje en op 9 oktober 1987 tot het bureau van Griekenland;
- op 22 april 1974 tussen de veertien oorspronkelijke ondertekenaars van de aanvullende overeenkomst van 12 december 1973 en het bureau van Hongarije;
- op 22 april 1974 tussen de veertien oorspronkelijke ondertekenaars van de aanvullende overeenkomst van

12 december 1973 en het bureau van Tsjechoslowakije;

- op 14 maart 1986 tussen het bureau van Griekenland en de bureaus van Tsjechoslowakije en Hongarije;

Overwegende dat de Commissie achtereenvolgens de Beschikkingen 74/166/EEG⁽³⁾ en 74/167/EEG⁽⁴⁾ van 6 februari 1974, 75/23/EEG⁽⁵⁾ van 13 december 1974, 86/218/EEG⁽⁶⁾, 86/219/EEG⁽⁷⁾ en 86/220/EEG⁽⁸⁾ van 16 mei 1986, 88/367/EEG⁽⁹⁾, 88/368/EEG⁽¹⁰⁾ en 88/369/EEG⁽¹¹⁾ van 18 mei 1988 heeft gegeven tot toepassing van Richtlijn 72/166/EEG, volgens welke iedere lidstaat afziet van het verrichten van controle op de verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid ten aanzien van voertuigen die gewoonlijk op het Europese grondgebied van een andere lidstaat of op het grondgebied van Hongarije, Tsjechoslowakije, Zweden, Finland, Noorwegen, Oostenrijk en Zwitserland zijn gestald en die onder de aanvullende overeenkomsten vallen;

Overwegende dat de bureaus de teksten van de aanvullende overeenkomsten hebben herzien en eenvormig hebben gemaakt en deze hebben vervangen door één enkele overeenkomst (de „multilaterale garantieovereenkomst”) die op 15 maart 1991 werd gesloten in overeenstemming met de beginselen van artikel 2, lid 2, van Richtlijn 72/166/EEG;

Overwegende dat de Commissie vervolgens Beschikking 91/323/EEG⁽¹²⁾ van 30 mei 1991 heeft gegeven, strekkende tot vernietiging van de aanvullende overeenkomsten volgens welke de lidstaten afzien van het verrichten van controle op de verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid ten aanzien van voertuigen die gewoonlijk op het Europese grondgebied van een andere lidstaat of op de grondgebieden van Hongarije, Tsjechoslowakije, Zweden, Finland, Noorwegen, Oostenrijk en Zwitserland zijn gestald, en tot de vervanging van deze aanvullende overeenkomsten door de multilaterale garantieovereenkomst per 1 juni 1991;

⁽³⁾ PB L 87 van 30. 3. 1974, blz. 13.

⁽⁴⁾ PB L 87 van 30. 3. 1974, blz. 14.

⁽⁵⁾ PB L 6 van 10. 1. 1975, blz. 33.

⁽⁶⁾ PB L 153 van 7. 6. 1986, blz. 52.

⁽⁷⁾ PB L 153 van 7. 6. 1986, blz. 53.

⁽⁸⁾ PB L 153 van 7. 6. 1986, blz. 54.

⁽⁹⁾ PB L 181 van 12. 7. 1988, blz. 45.

⁽¹⁰⁾ PB L 181 van 12. 7. 1988, blz. 46.

⁽¹¹⁾ PB L 181 van 12. 7. 1988, blz. 47.

⁽¹²⁾ PB L 177 van 5. 7. 1991, blz. 25.

⁽¹⁾ PB L 103 van 2. 5. 1972, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 129 van 19. 5. 1990, blz. 35.

Overwegende dat de Commissie Beschikking 93/43/EEG ⁽¹⁾ heeft gegeven volgens welke iedere lidstaat, met ingang van 1 januari 1993, afziet van het verrichten van controle op de verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid ten aanzien van voertuigen die gewoonlijk op het grondgebied van IJsland zijn gestald en die onder de multilaterale garantieovereenkomst tussen nationale bureaus van verzekeraars van 15 maart 1991 vallen;

Overwegende dat de bureaus, op basis van het addendum van 17 september 1993, de multilaterale overeenkomst hebben aangepast en uitgebreid met de Tsjechische Republiek en Slowakije;

Overwegende dat de Commissie vervolgens Beschikking 97/828/EEG ⁽²⁾ van 27 oktober 1997 heeft gegeven, waarbij de toepassing van de multilaterale garantieovereenkomst met ingang van 1 november 1997 wordt uitgebreid met Slovenië;

Overwegende dat Kroatië op 17 september 1998 de multilaterale garantieovereenkomst heeft ondertekend,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Met ingang van 1 februari 1999 ziet iedere lidstaat af van het verrichten van controle op de verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid ten aanzien van voertuigen

die gewoonlijk op het grondgebied van Kroatië zijn gestald en die onder de multilaterale garantieovereenkomst tussen nationale bureaus van verzekeraars van 15 maart 1991 vallen.

Artikel 2

De lidstaten stellen de Commissie onverwijld in kennis van de ter uitvoering van deze beschikking genomen maatregelen.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 26 januari 1999.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 16 van 25. 1. 1993, blz. 51.

⁽²⁾ PB L 343 van 13. 12. 1997, blz. 25.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 26 januari 1999

houdende wijziging van Beschikking 98/83/EG waarbij sommige derde landen en sommige gebieden van derde landen worden erkend als zijnde vrij van *Xanthomonas campestris* (alle voor Citrus pathogene stammen), *Cercospora angolensis* Carv. et Mendes of *Guignardia citricarpa* Kiely (alle voor Citrus pathogene stammen)

(kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 121)

(1999/104/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 77/93/EEG van de Raad van 21
december 1976 betreffende de beschermende maatregelen
tegen het binnenbrengen en de verspreiding in de
Gemeenschap van voor planten en plantaardige
producten schadelijke organismen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Richtlijn 98/2/EG van de Commissie ⁽²⁾, en met name
op bijlage IV, deel A, rubriek I, punten 16.2, 16.3 en 16.3
bis,

Overwegende dat in bijlage IV, deel A, rubriek I, punten
16.2, 16.3 en 16.3 bis, voorschriften zijn vastgesteld met
betrekking tot vruchten van Citrus L., Fortunella Swingle,
Poncirus Raf. en de hybriden daarvan, van oorsprong uit
derde landen waarvan bekend is dat *Xanthomonas*
campestris (alle voor Citrus pathogene stammen), *Cercospora*
angolensis Carv. et Mendes of *Guignardia citricarpa*
Kiely (alle voor Citrus pathogene stammen) daar voor-
komen;

Overwegende dat bij Beschikking 98/83/EG van de
Commissie ⁽³⁾ bepaalde derde landen als vrij van *Xantho-*
monas campestris (alle voor Citrus pathogene stammen),
Cercospora angolensis Carv. et Mendes of *Guignardia*
citricarpa Kiely (alle voor Citrus pathogene stammen), en
bepaalde gebieden in derde landen waarvan bekend is dat
deze organismen daar voorkomen, als vrij van die schade-
lijke organismen zijn erkend;

Overwegende dat de Animal and Plant Health Inspection
Service van het United States Department of Agriculture
de Commissie heeft meegedeeld dat een nieuwe aantast-
ing door *Xanthomonas campestris*, voor Citrus patho-
gene stammen, is geconstateerd in Collier County,
Florida; dat Collier County bijgevolg moet worden
geschrapt uit de lijst van gebieden in Florida die als vrij

van *Xanthomonas campestris* (alle voor Citrus pathogene
stammen) zijn erkend;

Overwegende dat uit recent gepubliceerde wetenschappe-
lijke literatuur is gebleken dat het organisme *Guignardia*
citricarpa Kiely, voor Citrus pathogene stam, is geconsta-
teerd in bepaalde gebieden van Argentinië en Brazilië
waar citrusvruchten worden geproduceerd; dat die landen
bijgevolg moeten worden geschrapt uit de lijst van landen
in Zuid-Amerika die als vrij van *Guignardia citricarpa*
Kiely (alle voor Citrus pathogene stammen) worden
erkend;

Overwegende dat een specifieke regeling dient te worden
uitgewerkt voor transitogoederen waarvoor de bij bijlage
IV, deel A, rubriek I, punten 16.2, 16.3 en 16.3 bis, van
Richtlijn 77/93/EEG ingevoerde officiële verklaring is
afgegeven overeenkomstig het bepaalde bij Beschikking
98/83/EG;

Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Permanent Plantenziektkundig Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 98/83/EG wordt als volgt gewijzigd.

1. In artikel 2, vierde streepje, worden de woorden
„Florida (met uitzondering van Dade County en
Manatee County)” vervangen door „Florida (met
uitzondering van Collier County, Dade County en
Manatee County)”.
2. In artikel 4, eerste streepje, worden de woorden „alle
derde landen in Noord-, Midden- of Zuid-Amerika,
het Caraïbisch Gebied en Europa, waar citrusvruchten
worden geproduceerd,” vervangen door „alle derde
landen in Noord-, Midden- of Zuid-Amerika (met
uitzondering van Argentinië en Brazilië), het Caraï-
bisch Gebied en Europa, waar citrusvruchten worden
geproduceerd”.

⁽¹⁾ PB L 26 van 31. 1. 1977, blz. 20.

⁽²⁾ PB L 15 van 21. 1. 1998, blz. 34.

⁽³⁾ PB L 15 van 21. 1. 1998, blz. 41.

Artikel 2

Deze beschikking geldt niet voor citrusvruchten waarvoor de bij bijlage IV, deel A, rubriek I, punten 16.2, 16.3 en 16.3 bis, van Richtlijn 77/93/EEG ingevoerde officiële verklaring is afgegeven overeenkomstig het bepaalde in Beschikking 98/83/EG en die zijn uitgevoerd voordat de bevoegde autoriteiten van de derde landen van oorsprong kennis is gegeven van deze beschikking.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 26 januari 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie
